

॥ १२ ॥ १३ ॥ आश्वसिहि विश्वासं कुरु ॥ १४ ॥ १५ ॥ मसं मम ॥ १६ ॥ इत्याण्येके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपेष्टृ च त्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥
एतदिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वैशंसं विरोधं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ निर्गुण इति गुणाः सत्त्वाद्यो रूपाद्यश्चैतैर्वर्जितः अतएव परमः कोशपंचके हि अनालन्यात्मत्वं अमुख्यं आध्यासिकत्वात्तस्य ततो न्यस्तु

क्वचत्वाद्यगंतव्यं प्रब्रूहि पुरुषर्षभ ॥ अतः परमगम्यो यं पर्वतः सुदुरारुहः ॥ १२ ॥ विना सिद्धगतिं वीरगतिरन्न विद्यते ॥ देवलोकस्य मार्गो यमगम्यो मानुषैः
सदा ॥ १३ ॥ कारुण्यात्त्वामहं वीरवारयामि निबोध मे ॥ नातः परं त्वया शक्यं गंतुमाश्वसिहि प्रभो ॥ १४ ॥ स्वागतं सर्वथैव हतवाद्यमनुजर्षभ ॥ इमान्यमृतक
ल्यानि मूलानि च फलानि च ॥ १५ ॥ भक्षयित्वा निवर्तस्व मावथा प्राप्स्यसे वधं ॥ ग्राह्यं यदि वचो मत्स्यं हितं मनुजपुंगव ॥ १६ ॥ इति श्रीम० आरण्यके प०
तीर्थयात्राप० लोमशतीर्थयात्रायां भीमकदलीखंडप्रवेशे षष्ठ्यारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥
वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य वानरो द्रस्यधीमतः ॥ भीमसेनस्तदा वीरः प्रोवाचा मित्रकर्षणः ॥ १ ॥ भीम उवाच को भवान् किं निमित्तं वा वान
रं वपुरा स्थितः ॥ ब्राह्मणानंतरो वर्णः क्षत्रियस्त्वांतु पृच्छति ॥ २ ॥ क्रौरवः सोमवंशीयः कुंत्यागर्भेण धारितः ॥ पांडवो वायुतनयो भीमसेन इति श्रुतः ॥ ३ ॥ स वा
क्यं कुरु वीरस्य स्मितेन प्रतिगृह्यत ॥ हनूमान्वायुतनयो वायुपुत्रमभाषत ॥ ४ ॥ हनूमानुवाच वानरो हनते मार्गं प्रदास्यामि यथेप्सितं ॥ साधुगच्छ नि
वर्तस्व मात्वं प्राप्स्यसि वैशंसं ॥ ५ ॥ भीमसेन उवाच वैशंसं वास्तु द्वा न्यन्नत्वां पृच्छामि वानर ॥ प्रयच्छ मार्गं मुत्तिष्ठ मामत्तः प्राप्स्यसे व्यथा ॥ ६ ॥
हनूमानुवाच नास्ति शक्तिर्ममोत्थातुं व्याधिना क्लेशितोऽहं ॥ यद्यवश्यं प्रयातव्यं लंघयित्वा प्रयाहि मां ॥ ७ ॥ भीम उवाच निर्गुणः परमात्मा तु देहं व्या
प्यावतिष्ठते ॥ तमहं ज्ञानविज्ञेयं नावमन्ये न लंघये ॥ ८ ॥ यद्यागमैर्न विद्यां च तमहं भूतभावनं ॥ क्रमेयं त्वांगिरि चैव हनूमानि वसागरं ॥ ९ ॥ हनूमानुवाच
कएष हनुमान्नाम सागरो येन लंघितः ॥ पृच्छामि त्वानरश्रेष्ठ कथं तां यद्विशक्यते ॥ १० ॥

निरुपाधि चिन्मात्रो मुख्य आत्मा प्रत्यग्भूतः आकाशो घटमिव देहं व्याप्य स्थितः एतेन शुद्धस्त्वंपदार्थ उक्तः अस्य निर्गुणत्वेऽनुभवं प्रमाणायति ज्ञानविज्ञेयमिति ज्ञानं शास्त्रार्थं ध्यानजप्रभातेन ज्ञेयं ज्ञानविज्ञेयमिति
पाठे सर्वप्रकाशकं अहंकारादिसाक्षिणमित्यर्थः तस्यावमाननाशालयामादिवत्तदुपाधिभूतस्य शरीरस्य लंघनेन भवति अतस्तद्व्यं न कुर्वे इत्यर्थः ॥ ८ ॥ भूतभावनं भूतानां वियदादीनां जरायुजादीनां च भावनं
रचनं यस्मात् आत्मन आकाशः संभूतः आत्मनः सर्व एत आत्मानो व्युच्चरंतीत्यादिभ्यः एतेन तत्पदार्थ उक्तः तयोः सामानाधिकरण्याद्भेदे ब्रह्माद्वैतं च दर्शितं ॥ ९ ॥ १० ॥